

usælgelige i samme Øjeblik, Beboerne flytte. Det er altsaa Spørgsmaalet, om man vil gøre dette, om man vil lukke Havnen til og gøre Fiskerbefolkningen i Sæby erhvervsløs og tømme den lille Fiskerby, eller man vil give dette lille Ekstratilsbud paa 60,000 Kr. Det er dette Spørgsmaal, som foreligger for dette høje Ting. Og jeg tillader mig paa ny at udtale, at hvis ikke Sæbykredsen havde haft den Ulykke at have en Minister til Folketingsmand, vilde det, tror jeg, ikke falde nogen Rigsdagsmand ind at opponere derimod. Gudbevares, jeg mistænker ingen for, at dette er et Motiv for nogen enkelt til at modsætte sig Bevillingen, men det gaar maaske ganske naturligt saaledes med en saadan Bevilling, at Folk, som ikke ere tilstrækkelig kendte med Forholdene, let ville være tilbøjelige til at sige: Denne Bevilling er kommen noget sent. Og saa stiger den Mistanke uvilkaarligt op: Det er vel sagtens eller maaske, fordi det er en Minister, som repræsenterer Kredsen, at noget saadant ekstraordinært lader sig gennemføre. Men Forholdet er i Virkeligheden saaledes, at jeg er ganske overbevist om, at enhver rettænkende Mand, der kommer til at kende Forholdene, vil føle, at Bevillingen er ganske berettiget. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Sæby Havn og gjorde opmærksom paa, at Sæby var bedst tjent med, at den ikke fik Havnen, for den havde ikke Raad til at betale sin Del af Bidraget. Ja, Sæby er vel sagtens den bedste Dommer i denne Sag, men i øvrigt har det ærede Medlem jo Ret i, at Sæby Kommune er meget slet stillet. Jeg tror nu, at det vilde være en daarlig Hjælp for Sæby Kommune, om hele dens Fiskerbefolkning yderligere skulde forarmes; det vilde være at lægge Byrder i Retning af Fattighjælp, Alderdomsforørgelse osv. paa Sæby Kommune, som den meget vanskeligt kunde bære. I øvrigt skal jeg bemærke, at det Medlem af Folketingsrets Finansudvalg, der tilhører det Parti, som disse to ærede Medlemmer, der have talt om Sæby Havn, ogsaa tilhøre, jo tiltraadte Forslaget dernede efter at have undersøgt det.

Saa vender jeg mig til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen). Dette ærede Medlem malede sort i det hele, han saa sort paa Forholdene, først paa vore økonomiske Forhold herhjemme. Jeg vil nu advare imod den alt for ihærdige Malen sort med Hensyn til vore økonomi-

ske Forhold. Der er ingen Tvivl om, at man derved i dette Øjeblik kan komme til at gøre Skade baade herhjemme og udadtil. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds mente, at det var nødvendigt at minde Folk om, at de maa indskrænke Importen. Jeg tror nu ikke, at det er nødvendigt at belære Folk derom; thi det er ganske simpelt noget, der vil give sig af sig selv; naar Købmændene ikke sælge tilstrækkelig mange Varer, giver det sig af sig selv, at saa importere de heller ikke i saa stort Maal i Fremtiden. Derfor tror jeg ikke, at man behøver at male saa sort. — Det ærede Medlem malede sort paa Grundlag af vor Handelsbalance. Nu ved det ærede Medlem jo meget vel, at dette, at benytte Handelsbalancen til Bedømmelse af, hvorledes en Nations Stilling er, eller hvorledes den udvikler sig, er en meget farlig og vanskelig Ting. Det ærede Medlem gjorde jo for Resten selv opmærksom paa en stor Del af Vanskelighederne derved, og jeg skal nu ikke komme langt ind derpaa, jeg skal kun sige, at det at bruge dette, at Importen har vist et saa betydeligt Overskud over Eksporten, som Argument for, at et Land gaar tilbage, lader sig ikke gøre i al Almindelighed. Det ærede Medlem nævnede, at der var en Forskel der af 167 Mill. Kr., deraf vilde han paa forskellig Vis godskrive ca. 80 Mill. Kr., saaledes at der blev et Underskud paa ca. 87 Mill. Kr. Jeg skal ikke indvende noget imod disse Tal, men selv om det er saa, er det ingenlunde dermed givet, at Landet er blevet fattigere, det kommer an paa, hvorledes Overskuddet af importerede Varer er anvendt, om Varerne ere anvendte paa en saadan Maade, at de virkelig betyde en Formueforøgelse for Landet. Hvis de ere anvendte fornuftigt og produktivt, kunne de maaske betale ikke alene Renterne for den Kredit, der er stiftet i Anledning af deres Indførsel, men ogsaa Afdrag, ja, maaske endda give et Overskud. Spørgsmaalet er da kun, om de indførte Varer ere anvendte paa fornuftig og produktiv Maade. Det er det jo vanskeligt at dømme om i al Almindelighed. Det er ganske vist, at en stor Del af dem er ikke anvendt paa produktiv Maade. Det skal indrømmes, at navnlig den Del af Importoverskuddet, som i de senere Aar er gaaet ind i Byggevirksomheden her i København, ikke er anvendt paa produktiv Maade. Den væsentligste Svaghed, den særlige Svaghed med Hensyn til den økonomiske Stilling her i Danmark ligger deri, at der her i